

**KARDINALOVA HOMILIJA U MISNOM SLAVLJU
PRIGODOM PRVOG BLAGDANA DRINSKIH MUČENICA**

Zagreb, katedrala, 15. prosinca 2011. godine.

Liturgijska čitanja: Rim 8, 31b-39; Lk 9, 23-26

Draga braćo u svećeništvu,
drage sestre Kćeri Božje Ljubavi,
poštovani redovnici i redovnice,
draga braćo i sestre!

1. Sabrali smo se u zagrebačkoj Prvostolnici da u vjerničkom zajedništvu zahvalimo Bogu za dar blaženih Drinskih mučenica, sestara Družbe Kćeri Božje Ljubavi. Drago mi je što sestre Kćeri Božje ljubavi, koje već godinama djeluju i u našoj katedrali, na čelu sa svojom provincijalnom glavaricom s. M. Elvirom Tadić, sudjeluju u ovom euharistijskom slavlju. Odajem priznanje i zahvalnost za njihovo svjedočenje i služenje u Crkvi, kao i svima onima koji su uložili napor da spomen na ubijene sestre ne bude otplavnjen u zaborav, jer šutnja, koju je nametalo mračno razdoblje totalitarizma, donekle je to i obećavala, ali one su nam danas stavljene za uzor kršćanske vjernosti.

Mnogi smo sudjelovali na slavlju u Sarajevu, 24. rujna ove godine, te u Olimpijskoj dvorani Zetra čuli poseban proglas priznanja koje se može čovjeku dodijeliti. Drinske mučenice, časne sestre Kćeri Božje Ljubavi: s. Marija Jula

Ivanišević, s. Marija Berchmana Leidenix, s. Marija Krizina Bojanc, s. Marija Antonija Fabjan i s. Marija Bernardeta Banja, ubrojene su među blaženike Crkve. Sveti Otac Benedikt XVI. svojom apostolskom vlašću dopustio je da se pet službenica Božjih iz Družbe Kćeri Božje ljubavi, u narodu poznatih kao Drinske mučenice, od tada naziva blaženicama i da se svake godine na dan njihova rođenja za nebo, petnaestog prosinca može slaviti njihov spomendan.

2. Papin izaslanik kardinal Angelo Amato, prefekt Kongregacije za kauze svetih, tom je prigodom rekao: »Pet sestara bijahu svjesne da slijediti Krista donosi križ žrtvovanja i svakodnevnog svjedočenja: 'Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka danomice uzima križ svoj i neka ide za mnom. [...] a tko izgubi život svoj poradi mene, taj će ga spasiti.' (Lk 9, 23-24). Danas Crkva veliča ove svoje kćeri, istinske Kćeri Božje Ljubavi, koje su svojom mukom pokazale da su ljubav i praštanje puno jači od mržnje i okrutnosti. Kalvarija njihove patnje postala je Tabor njihove slavne preobrazbe.«

I danas smo slušali iste Isusove riječi iz Lukina evanđelja, koje govore o važnosti spasenja, o križu koji vodi do preobrazbe. A kako slabo razumijemo tajnu križa!? Križ nas plaši, jer u svakodnevnom životu podrazumijeva osobno umiranje, a to bismo pod svaku cijenu htjeli izbjeći. Križ će nas plašiti sve dok ne shvatimo da je trpljenje izvrstan put spasenja. Križ je poziv da zajedno s Kristom nastojimo oko spasenja svih ljudi.

3. Tom je pozivu na poseban način odgovorila Njemica, Majka Franziska Lechner, kada je 1868. godine u Beču osnovala Družbu Kćeri Božje Ljubavi. Svojim sestrama stavila je na srce da se, iz ljubavi prema Bogu, zauzimaju za čovjeka u njegovim duhovnim i materijalnim potrebama. Na poziv prvoga vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera, već 1882. godine prve sestre Kćeri

Božje Ljubavi dolaze, u ratovima i osvajačkim pohodima, ispaćenu zemlju Bosnu. Odmah započinju bogatu djelatnost na prosvjetnom, zdravstvenom i karitativnom području.

Sve je to tražilo osobne žrtve, odricanja i naporan rad. Iako su se našle u stranoj zemlji i među nepoznatim ljudima, svojim su redovničkim služenjem bile znak Božje ljubavi koja ne pozna nacionalnih ni religijskih granica. Svojom duhovnošću i humanošću bile su znak Kristove prisutnosti među malenima, siromašnima i zapostavljenima. No, ratna 1941. godina zaustavila ih je u apostolatu te neke odvela i u mučeništvo.

Mržnja ratnog bunila obrušila se i na nedužne redovnice na Palama. Štoviše, zlo je prividno zagospodarilo situacijom. Sestre su istjerane iz samostana i pod prisilom krenule na svoje posljednje ovozemaljsko putovanje. Kako sačuvati vjeru i pouzdanje u takvim trenucima? Teško, bez snažnog oslonca u Bogu, a one su ga imale. Utjecale su se i nebeskoj Majci Mariji. Kako su je za života nasljedovale u poniznosti i poslušnosti, tako su je zasigurno zazivale i one kobne noći kad su neprijatelji ranjavali njihova iscrpljena tijela. Na njima su se ostvarile Gospodinove riječi: »Veće ljubavi nitko nema od ove: da tko život svoj položi za svoje prijatelje« (Iv 15, 13).

4. Drinske mučenice su to svjedočile svojim životom i platile smrću. Posebnu snagu vjernosti očitovale su u trenutku kad su trebale donijeti neopozivu odluku – ostati ili otići s Pala. Njihov odgovor bio je, da Bogu i da čovjeku, iz ljubavi prema Bogu. Odlučile su ostati s ljudima, koji su jednako kao i one bili izloženi neizvjesnosti. Upravo taj prostor beznada i nesigurnosti prihvatile su kao izazov za osobno posvećenje. Dogodilo se to - i ne prvi put u našoj povijesti - da su žrtve štitile svoje mučitelje.

Zaogrnutе svetim siromaštvom i povezane čvrstim vѐzom sestrinske ljubavi, odlučile su slijediti Krista sve do smrti. Četiri su sestre, u noći s 14. na 15. prosinca 1941. godine, podnijele mučeništvo od neprijateljske ruke u Goraždu, a u mučeništvu im se, 23. prosinca 1941. godine, pridružila i s. Berchmana koja je ubijena negdje u šumi, ostavši bez spomena na svoje zemno počivalište.

Taj veliki gubitak za Družbu prometnuo se u dobitak za čitavu Crkvu.

Draga braćo i sestre, Drinske mučenice su kćeri katoličkih obitelji. A mi znamo da se u obitelji primaju temelji vjere i ljudskosti. Po obiteljskoj molitvi stvara se ozračje za duhovna zvanja i spremnost na služenje blišnjima. Poslušnost roditeljima te briga za braću i sestre uči žrtvi i odricanju, a povezanost s Crkvom otvara prostor za Božji poziv. Rastući u takvim obiteljima, Drinske su se mučenice kao mlade djevojke, odlučile posvetiti Bogu po svetim zavjetima, a vjera i vjernost Bogu u redovničkom životu dovela ih je do časti oltara.

No, život sestara Drinskih mučenica nije bio neka čudesna prisutnost među ljudima. Radile su one obične, kako bismo danas rekli, manje važne poslove, koristeći sve na osobno posvećenje. A može li nešto biti tako maleno i neznatno da po ljubavi ne poprimi obrise vječne vrijednosti? Znamo da se čaša vode pružena s ljubavlju, kao i okrilje prestrašenom i slomljenom može ugrađivati u svetost. Jednostavan je to put koji svatko može slijediti. A mi znamo da bi život bio prazan bez tih malih gesta plemenitosti i nesebičnosti.

5. Slaveći prvi spomendan Drinskih mučenica, pitamo se tko je mučenik u kršćanskom smislu? Mučenik je svjedok za Krista, onaj koji je dao vlastiti život u svjedočenju kršćanske vjere. Od početka kršćanstva brojni su vjernici bili izlagani zlostavljanjima, tamnicama i lomačama te umrli za Krista. Smrću potvrđeno svjedočenje, savršeno je ispunjenje kršćanske ljubavi. Drinske mučenice su

pokazale tu spremnost te podnijele mučeništvo zbog vjernosti Katoličkoj Crkvi i svojim redovničkim zavjetima. No, njihovo je mučeništvo dio patnje i stradanja tisuća nevinih žrtava toga razdoblja, kako u našem narodu tako i po čitavom svijetu.

Povijest nas uči da je Crkva Božja ujedno i Crkva mučenika. Mučenici u pravom smislu riječi pripadaju Crkvi, kao njezin najbolji dio i njezin ures. Mučeništvo je savršeni izraz ljubavi koja se potpuno daruje ne tražeći ništa zauzvat. Stoga su mučenici znak slavne prošlosti Crkve, ures njezine sadašnjosti i navještaj njezine budućnosti. Oni nam hodočasnički prednjače prema eshatonu. Mučenici su trajni poziv i izazov nama sada i ovdje, da ne zaboravimo Učiteljeve riječi: »Ako su mene progonili, i vas će progoniti« (Iv 15,20). Mučeništvo je stoga najrječitiji dokaz snage vjere. Na licima mučenika prepoznaje se ljepota Božje ljubavi, koja daje smisao mučeništvu i privlačnost kršćanskoj vjeri.

Mučenike ne smijemo zaboraviti. Štoviše, pozvani smo slijediti njihov primjer te u prilikama u kojima živimo očitovati spremnost da i sami krenemo njihovim stopama. Iako redovite prilike života ne traže od svih izvanredna djela, znamo da nitko nije pošteđen svakodnevnih izazova, koji traže tiha odricanja i žrtve, svojevrsno trajno mučeništvo, ali i ono krvno. Nedavno nas je potresla vijest o nasilnoj smrti hrvatske redovnice u Africi, s. Lukrecije Mamić, članice Družbe Službenica milosrđa. Neka i nam taj događaj bude poticaj na vjernost i ustrajnost u nasljedovanju Isusa Krista u svakidašnjem životu.

6. Drage sestre Kćeri Božje Ljubavi, proslava naših sestara Mučenica nosi u sebi veliku poruku vašoj Družbi i čitavoj Crkvi. U izričaju »Ako je Bog za nas, tko će protiv nas?« (Rim 8,31), sveti Pavao nas u poslanici Rimljanima ohrabruje da ne malakšemo na putu spasenja. Drinske mučenice nisu tražile mučeništvo, ali

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

vjernost Evanđelju stavile su ispred svoga života. Sjedinjene s Isusovom smrću mogle su se suočiti s mučeništvom.

Molimo zagovor Drinskih mučenica za Družbu Kćeri Božje Ljubavi, za zemlju Bosnu i Hercegovinu, za Crkvu i hrvatski narod. Neka Gospodin po njihovu zagovoru udijeli brojna nova redovnička zvanja Družbi Kćeri Božje Ljubavi, kao i drugim našim muškim i ženskim redovničkim zajednicama da, po primjeru i zagovoru Drinskih mučenica, odvažno svjedoče svoj Bogu posvećeni život. A Presveta Djevica, kraljica mučenika, neka nam svima pomogne da budemo vjerodostojni svjedoci Evanđelja u današnjem svijetu. Amen.